

Nezaposlenost, nedovoljno učešće mladih, nemanje mogućnosti za putovanje, dodatno usavršavanje i školovanje - čine statističku, medijsku ili društvenu sliku preseka problema mladih u Srbiji. Ipak, vrlo je jednostavno i čak, grubo rečeno, površno oceniti da je najveći problem mladih nezaposlenost, a da su sami mladi često mahom sebični, nezainteresovani i isključivo usmereni ka društvenim mrežama.

Istina jeste da je jako teško biti mlad danas u Srbiji. I ne samo danas. Teško jeste, jer dolaziš na već poređane figure i ti sad tu treba da se uklopiš i nađeš svoj prostor.

Prostor u koji dolaze mladi sastavljen je iz omladinskih i organizacija za mlade, đlačkog i studentskog parlamenta, lokalnih kancelarija za mlade, lokalnih i republičkih akcionih planova, raznih mehanizama, ministarstava i lokalnih uprava. Većine, ako ne svega toga, pre samo deset godina nije ni bilo. I, još konkretnije, u Novom Sadu, do pre samo godinu dana nismo imali nismo imali Gradonačelnikov savet za mlade, gradski budžet za mlade je bio duplo manji, nismo imali Omladinski klub (sada imamo tri u Novom Sadu), a o kulturi i vrednostima unutar samog omladinskog sektora i društva u celini da i ne govorimo. U poslednje dve godine primetan je napredak u omladinskoj politici i važno je da se na tome kontinuirano i dugoročno radi.

A, do svega došli smo zajedno - tako što je omladinski civilni sektor radio zajedno sa donosiocima odluka. Da li je to dovoljno? Ne, naravno. Ali je evidentno i da su napravljeni pomaci samo između dva Međunarodna dana mladih.

U ovom trenutku nailazimo na sledeću ozbiljnu prepreku - kako omladinsku politiku približiti mladima? Kako ohrabriti, motivisati i informisati mlade da kroz postojeće sisteme ostvare svoja prava, realizuju ideje i postanu aktivni članovi društvene zajednice. Vreme je da silni mehanizmi na kojima radimo budu osetni u životima mladih ljudi. Da sve što se radi, što se gradi, na čemu se stvara, bude prisutno i opiljivo u svakodnevnici. I što je najvažnije u svemu kada je reč o radu sa mladima, izuzetno je važan - kontinuitet.

Upravo je to jedna od najvažnijih misija OPENS-a u naredne tri godine.

Efekat koji OPENS i omladinske organizacije imaju na omladinsku politiku, treba da se prenese i na druge segmente društva i da mladi, nošeni energijom i uspesima koje su imali na polju omladinske politike, mogu možda malo više da utiču i na politiku zapošljavanja, ili na zdravstvenu ili ekonomsku politiku.

Titula Omladinske prestonice Evrope nije titula OPENS tima, već grada, organizacija, institucija i građana. A, kako bi iskoristili šansu koja se nalazi pred nama, neophodno je da se svi probudimo i uključimo.

2019. godina je blizu, a ovo je možda prilika koju smo čekali dugo vremena. Od toga kako se ponašamo sada, kada je reflektor čitave Evrope na nama, zavisi šta će ostati kao legat ove

titule.

Ivana Miloradov, PR